VŠEHOCHUŤ

Listopad 2026

TAJEMNO - HEGRA
GEOLOGIE - ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ
NAIVISTÉ - AOUAM ABDELLARRAZZAK
ČESKÉ SCIFI - VLASTISLAV TOMAN
MATEMATIKA - GEOMETRIE 6

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NECHCE ČÍST, TAK SI PROHLÉDNE OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELÉ A PŘÍZNIVCI,

tak opět vítejte. Pokud se chcete vzdělávat, hned si můžete dokázat několik vět z nauky o trojúhelnících. Jinak se můžete zabývat geologií, dnes úvodem do geologie Českého středohoří. Zase nás budou zajímat sopky, tedy spíše jejich relikty. K naivistům jsem zaskočil do Maroka za panem Abdellarrazzakem a za tajemnou Hebrou s Nabatejci do Saudské arábie. Zavzpomínáme si na Vlastislava Tomana. Kdo četl jako malý Abíčko, určitě si něj vzpomene. Dokončíme povídání o našem Litoměřickém hradu a podíváme se na zříceninu hradu Kamenice. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

Maruška upekla pár koláčků a uvila věnec. Koláčky jsou s povidly, tvarohem a jabkama. Věnec je podzimní se sušenými kytičkami.

BLOGOVÁNÍ

Nemohu se odtrhnout od programování. Co se za těch pár let, kdy jsem se tomu věnoval jen okrajově, změnilo je šílené. Koncová světla vlaku už zmizela někde v mlze. No alespoň jsem si doplnil znalosti o interních uložištích ve www prohlížeči s chrome jádrem, vnikám do asynchroních funkcí, zjišťuji, že se i php vyvíjí celkem rychlým tempem. A co AI? Jo už mám experimentální prográmek na tvorbu básniček. Jedna je tady u kalendáře. A přenesl jsem si Kubuntu linux na větší disk. V klubu už známe odpověď na základní otázku: 42. Bye.

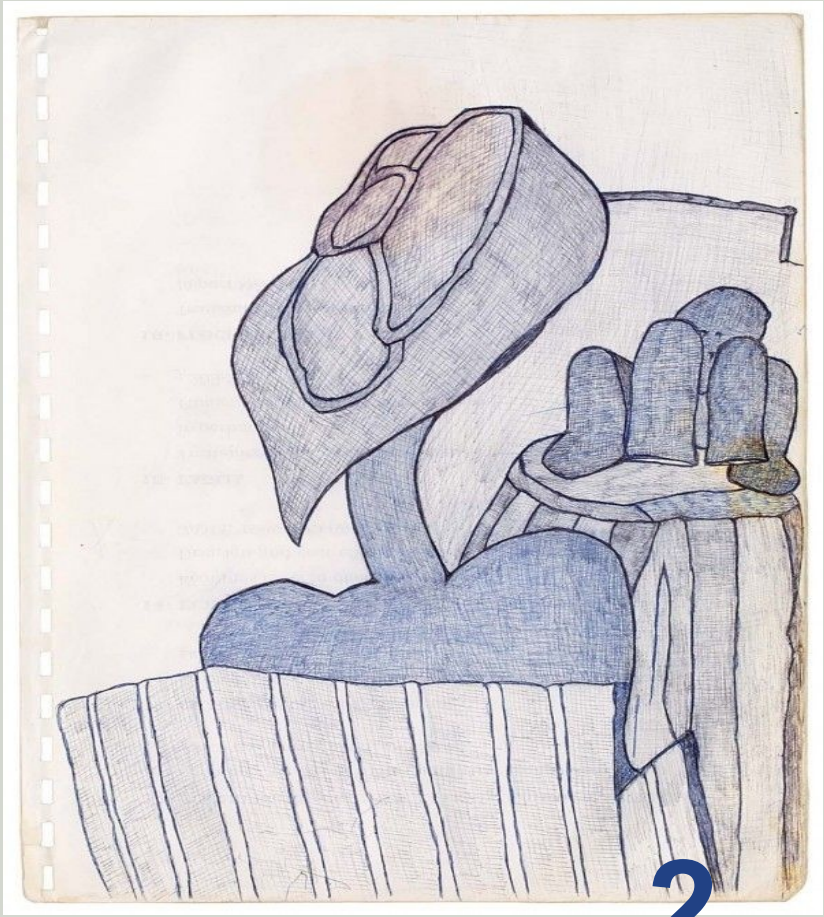

Z gelogie

O tom, co máme pod nohama, jak to vzniká,.... a vůbec o geologii .
Dnes - **České středohoří**.

1

2

Naivisté

Aouam Abdellarrazzak (Ralhi neboli „starší bratr“) je marocký výtvarník a představitel art brut.

Tajemné civilizace

Hegra, známé též jako Madáin Sálih nebo Al-Hidžr, je archeologické naleziště, nacházející se v guvernorátu Al-Ula v provincii Medína, která leží v regionu Hidžáz v Saúdské Arábii.

3

České scifi a fantasy

5

Vlastislav Toman (1929 Plzeň – 2022 Praha) byl český novinář, spisovatel dobrodružných knih a scenárista komiksů. V 60., 70. a 80. letech působil jako šéfredaktor časopisu ABC.

Geologie - ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ

Geologie je přírodní věda zaměřující se na procesy neživé přírody v rámci známého vesmíru. Zkoumá složení, stavbu a historický vývoj Země a jiných vesmírných objektů. Rovněž se zabývá pochody, které probíhají v jejich útrobách i na povrchu (geologické děje).

Procesy předcházející vzniku i samotná geologická stavba Českého středohoří jsou velmi komplexní. Naše největší vulkanické pohoří je součástí geologicky rozsáhlé jednotky – Českého masivu. Ten je společně s dalšími evropskými masivy, jako jsou Iberský masiv, Armorický masiv, Centrální masiv (též Francouzské středohoří) nebo Rýnský masiv, reliktem původně rozlehlého evropského variského (též hercynského) pohoří vzniklého prvohorní kolizí kontinentů Gondwany a Laurussie (a to včetně již dříve připojeného brunovistulického mikrokontinentu) a mezi nimi včleněných menších korových bloků či teránů, které byly v minulosti součástí Avalonie a Kadomie.

Spolu s naším dalším významným sopečným pohořím, Doupovskými horami, vzniklo České středohoří v blízkosti kontaktu dvou odlišných regionálně geologických jednotek Českého masivu – bohemika (též středočeská nebo tepelsko-barrandienská oblast) a saxothuringika (též krušnohorská nebo sasko-durynská oblast).

Sopečná činnost v oblasti blízké Českému středohoří započala mnohem dříve, a to již ve svrchním karbonu. Tou dobou vznikl, hlavně v prostoru dnešních Krušných hor, obrovský ryolitový vulkán známý jako teplicko-altenberská kaldera (používá se pro něj též označení

altenbersko-teplická kaldera). Produkty jeho vulkanismu (ryolitové ignimbrity) dnes nacházíme jak u Teplic, tak i v České bráně (kamenolom Kubo), a dokonce i daleko mimo Středohoří. V období karbonu a permu pak v Českém masivu docházelo ještě ke kontinentální sedimentaci, zachované v podobě černouhelných pánví.

Tyto sedimenty jsou zachovány i pod částí Středohoří. Permokarbonské horniny tak tvoří s ostatními mladšími horninami podloží vulkanismu třetihorního. Takové skutečnosti patrně vedly k dřívější definici „krušnohorského riftu“ (Erzgebirge Rift) v téže oblasti, avšak s počátkem vývoje již ve svrchním paleozoiku.

(pokračování příště)

Naivisté - Aouam Abdellarrazzak

Aouam Abdellarrazzak, jemuž se přezdívá Ralhi („starší bratr“), se narodil v hornickém městečku jižně od Casablanky. Pracoval jako údržbář nákladních aut v tiskárně, která ale zkrachovala. Rozpadlo se mu manželství, a navíc se za neúmyslné zabití dostal do vězení, což ho uvedlo nejprve do hluboké deprese a vzápětí do drogové závislosti. S pomocí starší sestry se mu podařilo z drog vybřednout a křehkou rovnováhu nalezl právě v kreslení. V jeho díle vstupují na scénu hybridní postavy, v nichž se prolínají rostlinné a živočišné tvary s lidskými tvářemi. Aouam Abdellarrazzak své kresby dlouho považoval jen za bezvýznamnou zábavu a po dokončení je vyhazoval. Jeho práce jsou součástí mezinárodních sbírek art brut (například sbírka Bruno Decharme / abcd, Centre Pompidou) a byly vystavovány také v České republice (např. v Centru současného umění DOX)

HEGRA

Hegra (řecky γρα), známé též jako Madáin Sálih nebo Al-Hidžr, je archeologické naleziště, nacházející se v guvernorátu Al-Ula v provincii Medína, která leží v regionu Hidžáz v Saúdské Arábii.

Hegra (řecky γρα),známé též jako Madáin Sálih (arabsky مَدَائِن صَالِح, madā in Ṣāliḥ; v překladu „Město Sáliha“) nebo Al-Hidžr (arabsky الْحِجْر), je archeologické naleziště, nacházející se v guvernorátu Al-Ula v provincii Medína, která leží v regionu Hidžáz v Saúdské Arábii. Většina pozůstatků pochází z dob Nabatejského království (1. století př. n. l.). Po Petře (ležící v dnešním Jordánsku), která byla hlavním sídlem království, se jedná o jeho nejjižnější a největší osadu.V lokalitě lze nalézt také stopy po vládnutí Lihjánského království a Římské říše. Dle koránu byla oblast osídlena Thamúdovci během dnů Sáliha, a to buď v období mezi lidmi Núha (Noe) a Húda, nebo mezi lidmi Ibráhíma (Abrahám) a Músáa (Mojžíš). Nicméně skutečnou historickou posloupnost událostí nelze z řad veršů koránu získat, protože se jeho kapitoly zabývají různými tématy v nechronologickém pořadí. Dle islámského textu byli Thamúdovci potrestáni Alláhem za jejich vykonávání idolatrie, kdy byli zasaženi zemětřesením a blesky. Lokalita tak získala pověst prokletého místa, kterou se však vláda snaží vyvrátit a překonat. Jejím cílem je totiž rozvíjet Madáin Sálih s potencionálním růstem cestovního ruchu.

Roku 2008 byl Madáin Sálih zařazen UNESCEM na seznam světového dědictví a stal se tak prvním saúdskoarabským místem zařazeným na takovýto seznam. Byl vybrán pro svoje velmi dobře zachovalé pozůstatky z dob pozdní antiky, a to zejména kvůli 131 do kamene vytesaným monumentálním hrobkám s jejich propracovaně zdobenými fasádami pocházejícími z období vlády Nabatejského království.

Lokalita získala za svoji dlouhou historii a množství kultur, které ji okupovaly, několik jmen. Strabón a jiní středozemní spisovatelé odkazují na nabatejskou lokalitu jako na Hegru. Použití jména Madáin Sálih odkazuje na islámského proroka (nabi) Sáliha. Název Al-Hidžr (v překladu „Kamenná země“ nebo „Kamenité místo“) se také používal pro označení lokality, a to kvůli jejímu kamenitému povrchu.

Hegra leží 20 km severně od města Al-Ula, 400 km severozápadně od Medíny a 500 km jihovýchodně od Petry v Jordánsku. Al-Ištachrí ve svém díle Al-Masalík napsal:

„ Al-Hidžr je malá vesnice. Náléží vádí al-Kura a nachází se uvnitř hor. Byla domovinou Thamúdovců. Viděl jsem tyto hory a jejich řezby. Jejich obydlí jsou podobná našim, ale jsou vytesána v horách, které se nazývají Ithlib. Vypadají, jako kdyby tvořily nepřerušované pohoří, avšak jsou odděleny a mají kolem sebe písečné duny. Můžete dosáhnout vrcholu hor, ale je to velmi unavující. Studna Thamúdovců, která je zmíněna ve Svatém koránu, se nachází uprostřed hor. “

Lokalita se vyskytuje na rovině, přesněji na úpatí čedičové náhorní plošiny, která je součástí Hidžázských hor. Její západní a severozápadní část obsahuje hladinu podzemní vody, která je dosažitelná v hloubce 20 metrů. Prostředí je význačné svými písečnými podmínkami s pískovcovými výchozy různých velikostí a výšek.

Kdo byli Nabatejci?

Hegra je dosud pro cizince prakticky neznámá, přestože se podobá Petře. Byla druhým městem Nabatejského království. Hegru zřejmě vybudovali Nabatejci, jedna z nejzáhadnějších a nejzajímavějších civilizací, o které mnozí dosud neslyšeli. Nabatejci byli kočovníci žijící v poušti, kteří se stali mistry obchodu a ovládali obchodní cesty s kadidlem a kořením vedoucí přes Arábii a Jordánsko do Středomoří, Egypta, Sýrie a Mezopotámie. Hegrou v té době projížděly karavany tažené velbloudy a naložené hromadami pepře, zázvoru, cukru a bavlny. Hegra tehdy byla provinčním městem na jižní hranici království.

Nabatejci se také stali dodavateli aromatických látek, jako je kadidlo a myrha, které byly vysoce ceněny při náboženských obřadech. Zanechali však po sobě jen velmi málo historie z první ruky. To, co o nich víme, víme z dokumentů starých Řeků, Římanů a Egypťanů.

LITOMĚŘICE - HISTORIE

Lippert 1871; Smetana 1996; Kotyza/Smetana/Tomas 1997; Tomas 1999;Kocánová 2006; Hrubá 2007; Macek 2007

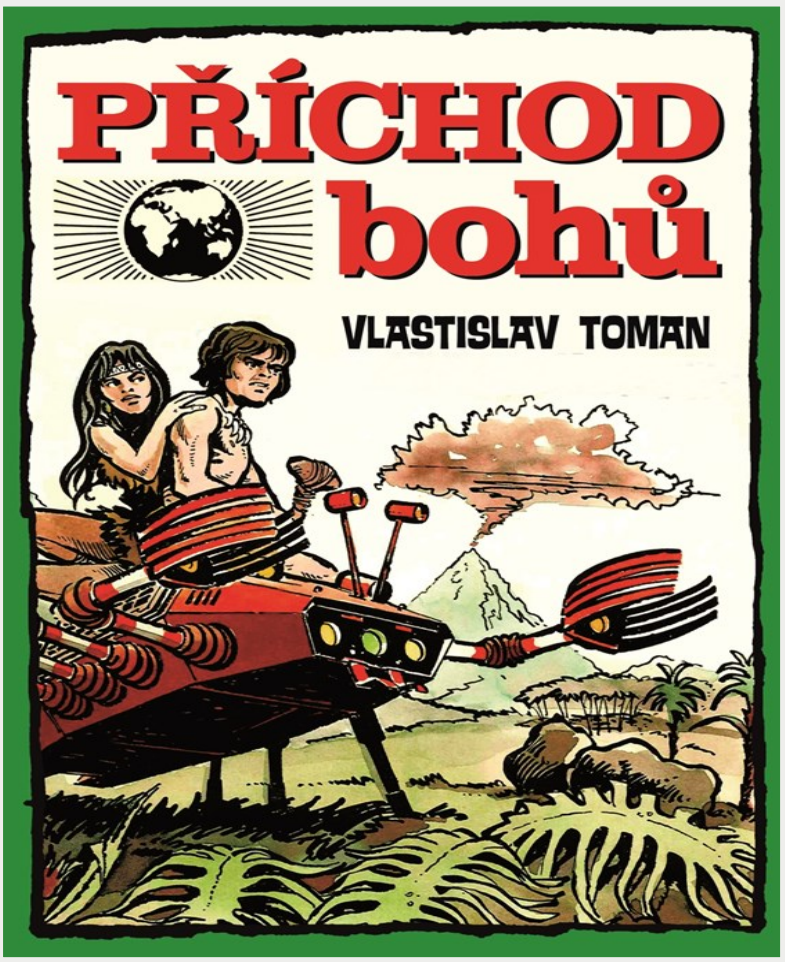

... Dispozice hradu přisedala při svém založení ke staré městské hradbě zvnějšku. Přisouzení stavby hradu Přemyslu Otakarovi II. a model jeho podoby přijal rovněž Durdík (1998), který jej zařadil mezi kastely středoevropského typu. Poněkud odlišný názor zaujali Kotyza se Sýkorou (2012) v rozsáhlém článku,hodnotícím nejen dosud publikované práce o podobě hradu, ale i výsledky archeologického výzkumu. Hrad v době založení ležel samostatně mimo město. Vstup, jak zjistil archeologický výzkum, otevíral hrad od severu. Jde však až o druhou etapu, kterou spolu se Zárubou (2010) kladou autoři do vlády Jana Lucemburského, zatímco etapu první,nedovolující rekonstrukci, připisují podle nálezů době Václava II. Odlišně datují rovněž stavbu nového paláce, přisazeného od severu na hradní parkán, který však již v době stavby pokračoval dále k východu podle nových hradeb rozšířeného města.

Nový palác zaujal místo na severním parkánu hradu, před vstupem, který musel zpřístupňovat hrad z města. Obdélnou patrovou stavbu prostupoval portál z jihu. Jeho mírně lomený oblouk výrazně převyšovaly fiály. Zatímco ty předstupovaly před líc ostění a časem byly zničeny povětrností, profilace portálu zůstala dobře zachována pod mladší zazdívkou. Střídající se pruty a výžlabky, vysekané do jednotlivých pískovcových kvádrů, pravděpodobně stoupaly z dnes smyté trnože k vrcholu zalomeníoblouku. Toto ostění, příslušející ještě zcela lineární gotice, doplňují v patře okna karlštejnského profilu s hlubokým prožlabením. Otvor, vyměřený v poměru 1 : 3, dělil prut a v horní třetině příčník. Okenní výklenek pod segmentovým sklenutím byl vybaven kamennými lavicemi. Dnes vnitřně nedělený a patrování zbavený interiér doplňuje kaple v síle východní zdi. Do interiéru zcela otevřenou kapli uzavírá trojboký závěr s okenním otvorem v ose a sanktuářem při jeho pravé straně. Z lomeného okna se dochovala jen část levého ostění karlštejnského profilu. Rovněž sanktuář zůstal bez horního pohledového článku, takže z jednoduché vystupující profilace známe pouze tři strany. Ze žeber lomené klenby se dochovalo pouze několik fragmentů, naznačujících užití hruškovitého prutu, který dosedá na prostou konzolu. Palác náleží nepochybně druhé polovině 14. stol., avšak připsat jeho stavbu aktivitě jednoho ze dvou panovníků té doby asi nebude na základě slohového výrazu možné.

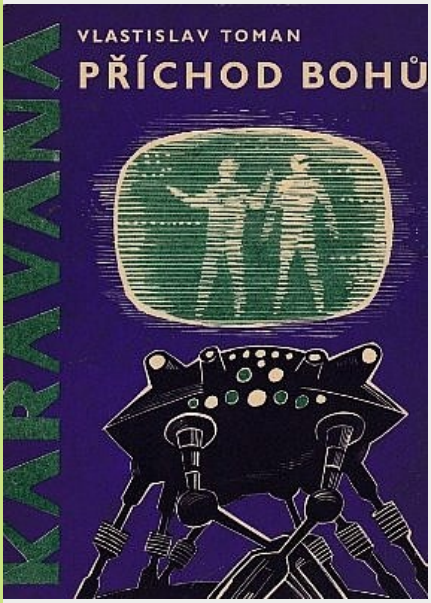
České scifi a fantasy

Vlastimil Toman

Vlastislav Toman (17. července 1929 Plzeň – 11. května 2022 Praha) byl český novinář, spisovatel dobrodružných knih a scenárista komiksů. V 60., 70. a 80. letech působil jako šéfredaktor časopisu ABC.

Křestní jméno dostal omylem od matrikáře – měl se jmenovat Vlastimil. Vystudoval v Plzni vyšší průmyslovou školu elektrotechnickou, kterou dokončil roku 1948, až po

II. světové válce, během níž byl totálně nasazen. Po dokončení studia nastoupil jako konstruktér do plzeňské Škodovky, závod Doudlevce.

V roce 1948 se stal externím zpravodajem Mladé fronty v Plzni. Poprvé publikoval krátkou povídku v časopise Vpřed v roce 1948. V letech 1953–1956 byl kulturním redaktorem časopisu Rudá zástava. V roce 1956 pomáhal zakládat časopis ABC mladých techniků a přírodovědců a roku 1959 se stal jeho šéfredaktorem, kterým byl až do dosažení důchodového věku (roku 1991). ABC bylo za jeho působení největším časopisem pro mládež. Od roku 1994 řídil časopis pro mládež Kamarád. V roce 1999 zakládal časopis ZET 21.

Během svého života publikoval řadu dobrodružných i populárně naučných knih a scénářů komiksů, obvykle se sci-fi námětem. Tyto komiksy vycházely na pokračování v časopisu ABC, okrajově i jinde (Pionýrské noviny – Odesílatel neznámý). Věnoval se také popularizaci kosmonautiky a historii střelných zbraní. Šest cyklů o mimozemšťanovi Kruanovi je vůbec nejdelším českým sci-fi komiksem, Strážci pak nejdelším klubovým komiksem po Rychlých šípech Jaroslava Foglara.

Byl členem Střediska západočeských spisovatelů, Obce spisovatelů ČR, Syndikátu novinářů ČR a Sdružení přátel Jaroslava Foglara. Žil v Praze.

PŘÍCHOD MALÉHO BOHA

PŘÍCHOD MALÉHO BOHA

První paprsky Zářícího dopadly na vrcholek špičaté skály. Údolí ožilo. Gron-c-chové se vyrojili z doupat a křikem vítali nový den. Ženy začaly připravovat u ohňů a horkých pramenů jednoduché pokrmy, lovci si chystali zbraně a starci jako vždy usedli na svá místa před jeskyněmi. Přísnými pohledy sledovali povykující hordu dětí.

Tak tomu bylo odedávna v údolí, kde Gron-c-chové žili.

„Oáá!“

Ostrý skřek strážce, stojícího na skále, vpadl do údolí. Všichni strnuli. Otočili hlavy vzhůru, kam ukazovala jeho ruka.

Ze žlutohnědých mraků, které před chvilkou zakryly oslnivou tvář Zářícího, padal k zemi oheň. Planul jako obrovská smolná pochodeň, přímo rostl Gron-c-chům před očima. Vytřeštěně se dívali ke kalnému nebi. Něco takového ještě neviděli. Bylo to děsivé! Rudá záře se šířila do všech stran, jako by na obloze otevřela svůj ohnivý jícen Hromová hora.

„Zářící padá! Z oblohy!“ zaječela stará Lala.

Do údolí vpadlo sílící hromobití a Gron-c-chové zaryli své tváře do země. Už neviděli, jak se ohnivá pochodeň mihla nad údolím, ale zato slyšeli, jak s ohlušujícím řevem zapadla kamsi za kopce. Vzápětí proletěl krajinou horký závan, rozkýval koruny štíhlých pauru. Úzké listy hlasitě zapleskaly o větve. A pak bylo zas ticho.

Dlouho leželi Gron-c-chové na zemi, omámeni a neschopni jediného pohybu. V hlavách se jim převalovaly myšlenky: Zářící bůh opustil nebe! Už nikdy se nepotěšíme jeho teplem a světlem.

Zvedli se, cosi teplého se opřelo do jejich ohnutých zad. Do vytřeštěných očí jim vpadl důvěrně známý jas. Vysoké mraky se roztrhaly a mezi nimi planula oslnivá tvář Zářícího! – Uplynulo několik dlouhých okamžiků, než to vůbec dokázali pochopit. A potom celá tlupa vyskočila s radostným pokřikem.

„Září na obloze! Nespadl na zem!“

Křepčí a hulákají jako pominutí, děsivý přízrak padající z oblohy je zapomenut. Zářící je na nebi, dál jim posílá teplo a světlo!

Jen jeden z tlupy stál stranou, bylo vidět, že usilovně přemýšlí: Jak je to možné?… Všichni přece viděli Zářícího boha padat k zemi! Všichni slyšeli rachot… A teď je znovu na obloze. Jak je to možné?

To si Ru, náčelník tlupy, vysvětlit nedovedl.

Za dva dny časně ráno si náčelník přivolal několik lovců.

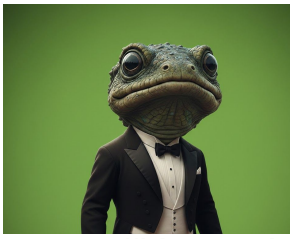
„Půjdeme! Jestli už ginjiové chodí lízat skálu.“

Tváře lovců se roztáhly do blažených úsměvů, jazyky mlsně olízly rty. Ó, ginjiové! Mají jemňoučké, voňavé maso a heboučkou srst, která tak pěkně hřeje! Ale žijí daleko, do lovišť Gron-c-chů přicházejí jen občas, když se chtějí u Bílých skal nalízat slaných kamenů. Kdykoliv se lovci vypraví za ginjii, přinesou s kořistí i pár hrstí kamenné drti, a potom si i tlupa dopřává té pochoutky. Oblizují bělavé kameny, jejichž slanost přidává šťavnaté pečínce neobvyklou chuť.

„M vé by

!!! BONUS !!!
KLIKNĚTE A PAK SI OTEVŘETE KNÍŽKU V PDF!!!

MLOČÍ SLOUPEK

Moc sympatičtí tvorové ti Gron-c-chové. Něco podobného mi vyprávěl pan Marvin, že to viděl na té planetě s Matracákama. Tam taky nebyli schopni pochopit, že přišel odjinud a nevylezl odněkud z bažiny. Já si také připadám, že jsem přišel odjinud a nevylezl jsem z moře. Ten patriarchát Gron-c-chochů mi připadá sprvedlivější, než to, co dočítám v denním tisku, kde mnohým věcem nerozumím. Pan Greggs mi říká, že to nevadí, že tomu nerozumí většina lidí. Tak se ho ptám, kdo tomu tedy rozumí. Dluží mi odpověď.
Váš Andreas.

WWW scifi a fantasy

SYFY Magazine je online zine o fantasy a scifi. Vydává novinky, recenze a témata plná nadšení a vášně. Díla, která jsou pokroucená, zvláštní a krásná. Výtvory,kde se tajná místa a sny stávají skutečností.

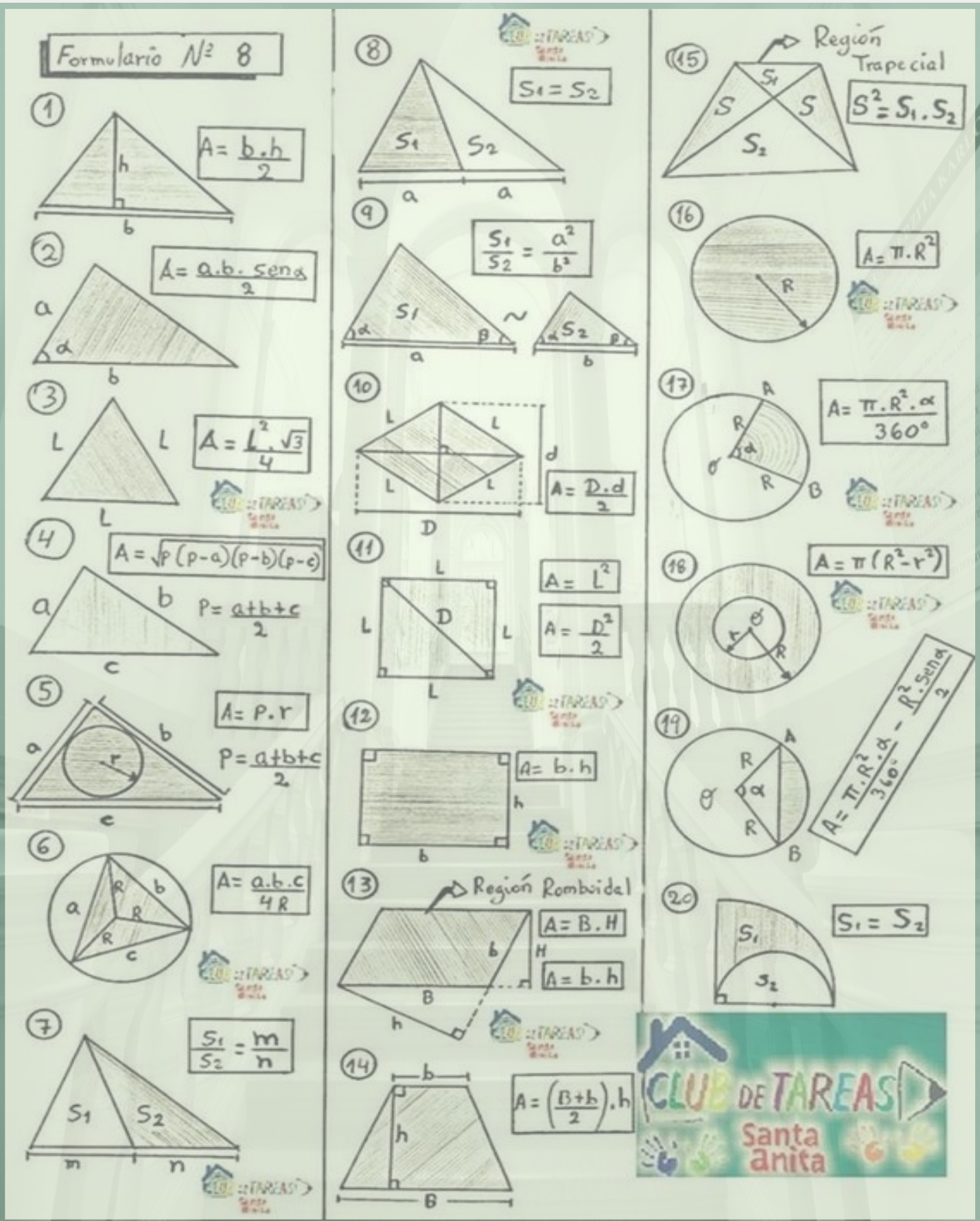

Matematický růžek

M

VYBRANÉ KAPITOLY
TROJÚHELNÍKY 6

Dnes si opět doplníme znalosti. Co obsahy? Dokažte si tvrzení č. 20? To jsou kružnice, milý Watsone...

Naše krásné zříceniny - Kamenice

Historie a pověsti

Na vrcholu Zámeckého vrchu u České Kamenice se vysoko nad městem tyčí zřícenina hradu Kamenice. Součástí zříceniny je také 16 m vysoká dřevěná rozhledna s krásným rozhledem do blízkého i dalekého okolí.

Hrad pravděpodobně založil v letech 1427–1433 Zikmund Děčínský z Vartenberka poté, co od Jindřicha Berky z Dubé koupil panství hradu Falkenštejn. Nový hrad nad Kamenicí měl nahradit hrad Fredevald, který zůstal v majetku Jitky z Hazmburka, manželky Jindřicha Berky. První písemná zmínka o hradu pochází až z roku 1476. Roku 1440 podniklo lužické Šestiměstí výpravu do okolí hradu, při které vypálilo Kamenici, ale není jisté, zda se jednalo o městečko nebo o hrad. Roku 1515 koupili panství páni ze Salhausenu, kteří si ve městě pod hradem založili nový zámek, a na hradě už nebydleli.

V roce 1535 Kamenice opět patřila Vartenberkům, ale ani oni už hrad nevyužívali. Za třicetileté války se o hrad, snad částečně obnovený, v roce 1639 strhla potyčka a Švédi jej znovu vypálili a pobořili. V roce 1880 se členové Okrašlovacího spolku pustili do vyčistění od náletů a oprav zdiva. Pak byla budova hradního paláce upravena jako turistická chata, byla zde postavena i šestnáct metrů vysoká rozhledna s výhledem na Českou Kamenici. V roce 1910 spolek dokázal zpřístupnit rytířský sál.

Po roce 1940 začal objekt včetně rozhledny chátrat, deset let poté zanikla restaurace, dřevěná věž se rozpadávala.

V roce 1995 se zásluhou v České Kamenici nově zřízené nadace pro obnovu Zámeckého vrchu podařilo zahájit obnovu. Zříceniny byly opět vyčištěny, zdi zpevněny a v roce 1998 byla dokončena stavba nové rozhledny. Slavnostní znovuotevření se konalo 13. června 1998.

Na místě paláce stávala původně obytná věž, jejímž rozšířením vznikla dvouprostorová a čtyřpodlažní palácová stavba doplněná o vyšší nástavbu na jihovýchodní straně a drobný, nejspíše záchodový, přístavek na jižní straně. Opevnění tvořila obvodová hradba doplněná parkánem, jehož zeď se částečně dochovala na jihu a na východě. Budova je postavená z místního čediče, ale nárožní armovací kvádry jsou z pískovce.

K hradu se pojí pověst o mrazivém přízraku zámeckého sedláka. Komu se zjevil, toho potkalo brzy neštěstí.

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé
ZDARMA
vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: https://www.facebook.com/pavelhruby03

kompilace obsahu Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio12 Ultimate, CLOUDE, GEMINI, Krita aj.
vyrobeno v programu Scribus 1.6.6

Možnost zasílání časopisu ve formátu PDF e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
1. listopad 2026
© PRUH Soft 2026

Mrazivý přízrak z České Kamenice

Mrazivý přízrak zámeckého sedláka: Legenda, ze které mrazí i po staletích

Zřícenina hradu v České Kamenici láká turisty nejen na krásné výhledy do okolní krajiny, ale také na temné příběhy ukryté v jejích staletých kamenech. Tím vůbec nejděsivějším je pověst o mrazivém přízraku zámeckého sedláka, který podle vyprávění dodnes bloudí mezi ruinami a v přilehlých lesích.

Kdo přesně tento muž za svého života byl, halí rouško tajemství. Traduje se však, že po smrti nenašel klid a proměnil se v neklidného ducha. Jeho přítomnost provází náhlý, ledový závan větru, který dokáže člověka paralyzovat uprostřed parného léta. Podle starých kronik a vyprávění místních pamětníků však mrazivý chlad není to nejhorší, co toto zjevení přináší.

Přízrak zámeckého sedláka je totiž považován za posla temných zpráv. Mezi lidmi se odedávna traduje kruté pravidlo: komu se tento nešťastný duch zjeví nebo do koho opře svůj ledový dech, toho brzy potká velké neštěstí.

V minulosti prý setkání s ním předpovídalo náhlá úmrtí v rodině, požáry statků či nevyléčitelné nemoci.

Litopad

Nad sinou zemí mlha vstává,
jak těžký rubáš v spící kraj;
den hasnoucí svou slávu vzdává,
v nicotu klesá dálný máj.

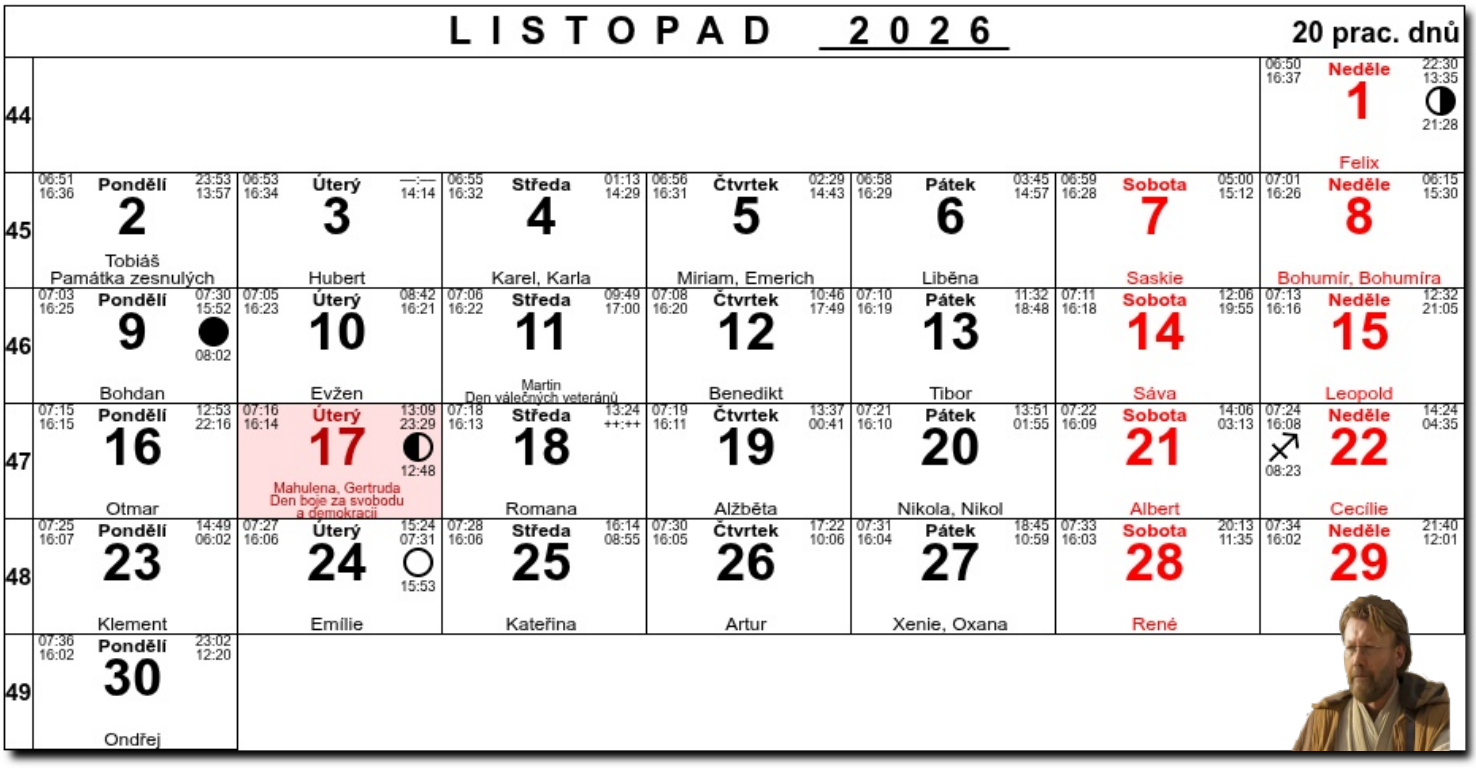
Tu z chladných větví listí padá,
jak zvadlé city k lůnu skal;
kam zřím, jen zmar a tichá zrada,
a duši svírá věčný žal.

Vichr je honí pustým polem,
nachové zlato v blátě tlí;
já kráčím sám s tím němým bolem,
kde šeré stíny usedly.

Hle, listopad! Čas v bezdno klesá,
kolébá zemi mrtvý den,
a padlé listí v trávě hlesá:
„Byl život láska – či jen sen?“

(AI GEMINI, upraveno)

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE
Více na www.litomerice.cz
foto: M. Kubátová